

La bellesa solidària

El cor d'homens Societat Coral La Lira; la soprano Júlia Farrés-Llongueras; Diego Lahuerta, acordió; i el mestre Eloi Jover, direcció i teclats, s'uneixen per fer un concert poc habitual que té com a finalitat recaptar diners "perquè Càritas de Sant Cugat del Vallès pugui realitzar millor els seus programes adreçats als ciutadans de la nostra ciutat que ho necessiten", segons escriu en el programa el senyor Rafael Recolons i Malvehy, president dels Amics de la UNESCO Vallldoreix-Sant Cugat. La iniciativa solidària és lloable i les possibilitats de gaudir de bona música cada cop són més segures des de les veus del cor que, a mida que augmenta el seu nombre, van assolint fites de qualitat notables fins a la confirmació, també ascendent, de la carrera vocal de Farrés-Llongueras, actualment en el cor de l'òpera de València, sempre cercant possibilitats en diferents països europeus per consolidar una trajectòria coherent, tal com es va reafirmar la passada temporada en el TA en el paper del patge Stéphano a *Romèu et Juliette* de Gounod. L'original títol del concert Òpera amb barretina s'ajustava a la realitat només a mitges, però aquestes són qüestions menors. Una primera part en què La Lira va interpretar sardanes, valsos, havaneres, la majoria incloses en el seu CD *Caramelles*, i que va tancar amb el pastoral català corejat "Lo pom de flors" de Josep Anselm Clavé, una peça difícil tenyida del wagnerisme de qui Clavé n'era deutor, romàntica i potent en els seus trencaments harmònics. Després, iniciant la segona part, Júlia Farrés-Llongueras va fer un petit recital amb música d'Eduard Toldrà, "Festeig i Canticel", per recuperar un extraordinari i massa oblidat Joan Manen, "Mariagneta", i la perla d'una cançó en la millor línia de l'escola catalana d'aire francès del segle xx (Mompou, Lamotte, el mateix Toldrà...) d'Albert Guinovart homenatge a Xavier Montsalvatge que porta per títol "Morir". La soprano va fer una clara demostració del seu registre de cap, de petit volum, ple de lleugeresa i bellesa, extensió per dalt i bonica coloratura, amb domini de la zona aguda i una decidida aposta per seduir el públic amb equilibri tècnic i estètic. A continuació, el cor va interpretar dues sardanes fonamentals de manera magistral, "Per tu ploro" de Pep Ventura i "L'Empordà" de Maragall i Morera, per tancar la seva actuació sols amb una barcarola catalana extraordinària, "Els pescadors" de Josep Anselm Clavé, una de les seves millors obres i que s'ha convertit ja en una peça emblemàtica per La Lira. Finalment, arriba l'òpera amb la soprano i el cor, "Chacun le sait, chacun le dit", divertit i joiós fragment de "La fille du régiment" de Gaetano Donizetti que entusiasma el públic i, quan semblava tot acabat, el cor La Lira interpreta un himne que després de la memorable jornada del dimarts 11 de setembre, ressona d'una manera especial: "Va, pensiero, sull'ali dorate...". "Vés, pensament, amb ales daurades...". Un cor d'òpera que els italians van adoptar com un cant de llibertat i independència quan Giuseppe Verdi estrena *Nabucco* l'any 1842 i els austríacs ocupaven un país que encara no era Itàlia. La seva música i la lletra de Temistocle Solera, basat en el salm 137 quan els jueus parlen de la seva pàtria bella i perduda ("Oh patria si bella e perduta..."), i la potència de les veus del cor de La Lira, el seu rigor interpretatiu, em fan pessigolles a l'ànima perquè, suposo que com ells, temo per la meva bella i, espero, que no perduda pàtria. ●